

C/2024/3600

17.6.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 21 lutego 2024 r. w sprawie T-361/21, Papouis Dairies i in./Komisja, wniesione w dniu 29 kwietnia 2024 r. przez Papouis Dairies LTD i in.

(Sprawa C-314/24 P)

(C/2024/3600)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Papouis Dairies LTD, Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia LTD, Pagkypria Organosi Ageladotrofon, E. Gavrielides Oy, Neomax Sales SRL i FFF Fine Foods Pty Ltd (przedstawiciele: A. Pomares Caballero, M. Pomares Caballero, abogados, i N. Korogiannakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Cypryjska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- wydanie rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutów nieważności;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/591 ⁽¹⁾ z dnia 12 kwietnia 2021 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Χαλλούμι” (Halloumi)/„Hellim” (ChNP)] z uwzględnieniem trzech zmian;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszących odwołanie;
- ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd naruszył art. 86 regulaminu postępowania przed Sądem, art. 263 TFUE, a także art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 ⁽²⁾ w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, w związku z art. 6b rozporządzenia delegowanego (UE) nr 664/2014 ⁽³⁾ i art. 10a rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 668/2014 ⁽⁴⁾, stwierdzając, że przedstawione przez wnoszących odwołanie żądanie dostosowania zarzutów jest niedopuszczalne oraz stwierdzając, że Komisja nie może badać treści zmian standardowych chronionej nazwy pochodzenia (ChNP), o których powiadomiło ją państwo członkowskie, oraz że przysługują jej żadne uprawnienia decyzyjne w odniesieniu do ich publikacji, wobec czego publikacja zmian standardowych nie jest aktem Komisji, który może zostać zaskarżony przed sądami Unii.
2. Sąd naruszył art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, nie uznając, że w ujęciu bezwzględnie 10-letni termin na rejestrację ChNP jest nadmierny oraz stwierdzając, że jedynie w sytuacji, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że wpływ nadmiernie długiego okresu wpłynie na samą treść decyzji przyjętej na koniec postępowania administracyjnego, takie naruszenie zasady rozsądnego terminu wywiera wpływ na ważność tego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, L 125, s. 42.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2012, L 343, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do ustanowienia symboli unijnych dotyczących chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz w odniesieniu do niektórych zasad dotyczących pochodzenia paszy i surowców, niektórych przepisów proceduralnych i niektórych dodatkowych przepisów przejściowych (Dz.U. 2014, L 179, s. 17).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2014, L 179, s. 36).

3. Sąd naruszył 50 ust. 1, art. 51 i 52 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, jak też art. 296 TFUE i art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stwierdzając, że Komisja nie jest zobowiązana do ustosunkowania się w sposób wyraźny do wszystkich argumentów podniesionych przez osoby, które zgłosiły uzasadniony sprzeciw od rejestracji ChNP, oraz uznając, że w ramach oceny dokonywanej po wniesieniu sprzeciwów na unijnym etapie postępowania uprawnienia dyskrecjonalne Komisji są ograniczone, tzn. może ona tylko sprawdzić, czy zawarte we wniosku o rejestrację ChNP informacje dotyczące stanu faktycznego nie są obciążone oczywistymi błędami.
4. Sąd naruszył art. 50 ust. 1 i art. 52 ust. 3 lit. b), w związku z art. 5 ust. 1 i art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, a także art. 263 TFUE, orzekając, że jeden uznany błąd w połączeniu z czterema możliwymi błędami, które w każdym razie nie zostałyby uznane za oczywiste, i które wszystkie odnoszą się do powiązania sekcji specyfikacji ChNP, nie wystarczą do wykazania, że Komisja nie przeprowadziła należytej analizy wniosku o rejestrację ChNP.
5. Sąd naruszył art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 10 i art. 50 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, uznając, że fakt, iż w dniu, w którym Komisja podejmuje decyzję o rejestracji ChNP, jedynie pewna część produktów objętych nazwą zgłoszoną do rejestracji jest wytwarzana zgodnie ze specyfikacją, nie uzasadnia sam w sobie odmowy rejestracji tej nazwy.
6. Sąd naruszył zasadę dobrej administracji, uznając, że Komisja nie była zobowiązana do wstrzymania się z rejestracją ChNP do czasu zakończenia postępowania toczącego się przed sądem krajowym oraz uznając, że stwierdzenie przez sąd krajowy nieważności decyzji administracyjnej uwzględniającej wniosek o rejestrację ChNP nie prowadzi automatycznie do stwierdzenia nieważności późniejszego rozporządzenia wykonawczego Komisji nakazującego rejestrację tej ChNP.
